

Martin Rázus
Adventná

Keď stíchli polia – zmĺkli šire luhy
a miesto tepla mráz už sadá tuhý,
Ty ideš, Kriste, medzi ľud svoj biedny,
s potechou ideš – skromnučký a stredmý.
Pohľadiť ideš utrápených čelo,
rozjasniť všade, kde je neveselo,
dať chudým chleba, bezradným zas rady,
vyrovnať hnevy – uchlácholiť zvady,
siroty zdvihnúť – podopierať vdovy,
nemocných liečiť presvätými slovy..

- Ó, večný Kráľu, zraky vierou svietia –
vstúp medzi nás – hľa, vrúcne čakáme Ťa,
nie s hosannou, len s tichým, vdáčným slovom,
chceme čuť zvesť tú o živote novom!
Pohliadni na nás, popraj z lásky časti,
zvlášť chorým našim ťažké na boľasti!
A žehnaj bratom, sestram v diaľnom svete
pre sľub svoj, pre to slovo Tvoje sväté –
chráň ich od žiaľu, uchráň od úrazu!
Nedopusť na nás, ľud svoj, trest a skazu,
vyrovnaj hnevy, lásky popraj očiam,
nech chystáme sa svedčne ku Vianociam,
jak dietky Tvoje, v nich je stála viera,
jak ovečky, čo chcú zrieť na pastiera!
Daj prežiť noc, daj vítať slnka východ,
daj slávne svätiť, Pane, ten Tvoj príchod,
keď stíchli polia – zmĺkli luhy-sady,
Ty poteš stárež, osviež život mladý,

nech zjasní duše svetla Tvojho prameň
a oslávi Ťa, Kriste, ľud Tvoj! Amen.